

[Ninn-Hansen.]

dagsorden, vil medvirke til i sommerens løb, at vi også får realistiske forhandlinger om denne sag og får gennemført noget rigtigt. Jeg går ud fra, at det vil ske, såfremt regeringen da i øvrigt giver plads for, at man overhovedet kan forhandle om noget i sommer. Det ved vi jo ikke endnu.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard (RV):

Det er hr. Ninn-Hansens tale, der nødvendiggør en lille korrektion. Jeg kan i og for sig sige, at det samme gjaldt hr. Henning Philipsens, men den kendte vi på forhånd, så det gjorde ikke noget, men når hr. Henning Philipsen taler om borgerlig sammenrotning og hr. Ninn-Hansen taler om borgerlig samling, så er jeg nødt til at sige til begge de herrer, at noget sådant kan man ikke indkalkulere på det radikale venstres vegne.

Her er tale om, at vi har en opfattelse om retssikkerhed, en retssikkerhed, som vi mente bestod i forvejen på dette område. Da jeg i efteråret var ordfører for partiet, sagde jeg, at hvis den ikke bestod, ville vi medvirke til at tilvejebringe den.

Men jeg vil også gerne sige til hr. Ninn-Hansen, at han skal ikke begynde at tale om borgerlig samling og indkalkulere os i det begreb, når man ser den vifte af partier, der her ertale om.

Og så vil jeg også gerne sige, at han skal heller ikke begynde at drage spørgsmålet om eksklusivt aftaler ind. Han skal i det hele taget ikke tage større skridt, end selv hans bukser kan holde til.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Hr. Hilmar Baunsgaard må undskyldte, men jeg inddrager nøjagtig de sager, der passer mig. Jeg behøver ikke at have at vide af andre, hvilke sager jeg skal inddrage i forhandlingerne.

Og så vil jeg da gerne sige: ja men efter mange års erfaringer ved jeg, at de radikale er meget, meget, meget svære at trække i land. Men det er jo lykkedes en gang imellem, og det ser det også ud til at det gør her.

Poul H. Møller (KrF):

Forslaget om motiveret dagsorden, som er stillet af centrum-demokraterne, er jo blot en essens af det forslag, som vi drøftede ret så indgående for 2 dage siden. Jeg skal derfor ikke trætte med at gentage, hvad jeg sagde ved den lejlighed, men blot konstatere, at efter kristeligt folkepartis opfattelse er målet og sigtet med dette alene at klargøre reglerne ved fremtidige blokader, ved fremtidige demonstrationer osv., at klargøre for demonstranterne, hvor langt de kan gå, og for dem, som ikke deltager i demonstrationerne, hvorledes de har frihed til at kunne færdes til og fra deres bopæl, arbejdssted og andre steder, hvortil de har lovlig adgang. Endelig er det også en klargørelse af reglerne over for politiet, således at man ikke kan komme ud for det, som skete under de blokader, henholdsvis i Bækkelund og ved Info, hvor politiet fortolkede de uklare begreber med hensyn til, hvad der stod i henholdsvis straffelov og politivedtægt, men således at man får ensartede og helt klare regler, som ikke kan misfortolkes eller misforstås af nogen af disse parter. Det mener jeg at samtlige disse tre parter, jeg har nævnt her, må være lige interesserede i, og derfor kan vi også stemme for det fremsatte dagsordensforslag.

Jørgen Jensen (DKP):

Vi kan heller ikke støtte hverken den dagsorden eller det lovforslag, der foreligger. Det har været debatteret nogle gange i denne uge, hvad der egentlig var grundlaget for det lovforslag, som vi skulle behandle under dette punkt, og det har også været sagt, at det var hyklerisk, når man her talte om frihed og om, at det kun var et forsøg på at sikre, at mennesker kunne komme ind på en arbejdsplads, hvor de havde lovligt ærinde.

Når hr. Ninn-Hansen siger, at vi kan ikke længere leve med denne usikkerhed, så må det altså understreges, at der er mere end 100.000, som har levet med den usikkerhed, at de er holdt ude fra en arbejdsplads, at vi ikke herinde har hjulpet dem tilstrækkeligt med at komme ind på arbejdspladsen igen.

Og hvad er det så for en usikkerhed? Det har været nævnt tidligere, at i de sager, man har trukket frem, Info, Bækkelund og an-